

naar det ikke gaar, ved en Kombination af Front- og Flankeangreb. Over for en Fæstning forsøge vi at angribe snart den ene snart den anden Front, at tage den ved Udhugning og paa mangfoldige forskellige Maader. Vi give ikke tabt for den første Salve, det gælder om at holde ud, og er Sagen god, kommer der nok et Resultat. Men yderligere vil jeg dog sige, at det i mange Tilfælde ikke blot er en Ret for Krigsministeren at fremsætte de samme Forslag, men ogsaa en Pligt, og naar den ærede Ordfører specielt for at vise, hvor forkert Krigsministeren bar sig ad, som Eksempel nævnedes Fremlæggelsen af Forslagene om Bevillingerne paa Konto L. b. og Konto L. d., vilde jeg netop have taget saadanne Eksempler som disse Konti til Støtte for min Anskuelse. Det er netop gode Eksempler paa, at Krigsministeren er nødt til at komme med de samme Forslag Aar efter Aar. Sagen er nemlig den, at de Midler, der nu have til disse Øjemed, ere aldeles utilstrækkelige til de Opgaver, som skulle fyldestgøres for disse Midler. Faa vi ikke tilstrækkeligt paa Konto L. b., gaar det ud over Øvelsesskydningerne ved vort Artilleri, og de ere af en ganske overordentlig Vigtighed, og faa vi ikke tilstrækkeligt paa Konto L. d. gaar det ud over Vedligeholdelsen af vort Materiel. Vel fremtræde de Bevillinger, der gives under Konto L. b. og L. d. som ret store Tal; den ene Konto andrager 69,000 Kr., den anden 270,000 Kr., men det er kun mindre Forøgelse, der ere foreslaaede paa disse Konti, og vi vilde være meget lykkelige ved blot at faa 5000 Kr. til. Det viser, hvor vanskelig vi ere stillede. Vi kunne vanskelig komme igennem uden de foreslaaede Summer. De Krigsministeriet underlagte Afdelinger trænge paa til det yderste for at faa udvirket, at de dog endelig maa faa disse Forøgelse, fordi det, som sagt, ellers gaar ud over Øvelsesskydningerne og ud over Vedligeholdelsen af Materiellet. Jeg har modtaget Indberetning paa Indberetning om, at der mangler det og det, og at man ikke kan vedligeholde Materiellet, og jeg er overbevist om, at det ogsaa maa ligge det høje Ting paa Sinde at faa det bragt i Orden. Det er derfor, man kommer med disse Gentagelse, og man er nødt dertil.

Det ærede Medlem nævnte ogsaa nogle Officerers Optræden som Grund til, at Hæren ikke havde den tilbørlige Sympati ude i Befolkningen. Som Eksempler anførte den ærede Ordfører først Sagen vedrørende Premierløjtnant Rørdam, angaaende

hvilken den ærede Ordfører oplæste et blandt Sagens Aktstykker forefundet Brev. Da det ærede Udvalg har forlangt at faa Aktstykkerne vedrørende denne Sag udelivered, er dette sket, og blandt Aktstykkerne forefandtes altsaa ogsaa dette Brev. Jeg vilde dog have sat megen Pris paa, om den ærede Ordfører samtidig med, at han oplæste dette Brev, der skulde give Tinget Klarhed over Løjtnantens forfejlede Optræden, havde oplæst Dommen, af hvilken man vilde have faaet at se, hvorledes Krigsretten har skønnet om Løjtnantens Færd. Til Motiveringen af denne Dom kan jeg i et og alt slutte mig. Jeg har desværre ikke Dommen ved Haanden og kan som Følge deraf ikke oplæse den, hverken i sin Helhed eller de Steder af den, hvor der udtales en alvorlig Misbilligelse af Løjtnantens Færd. Men Forholdet er altsaa dette, at Løjtnanten har fejlet, han er bleven tiltalt, han er bleven dømt, og han er bleven straffet ret alvorlig (*Stemmer*: Og han er bleven benaadet og forfremmet!) Ja, ogsaa om dette Punkt, der blev fremdraget i Gaar af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), skal jeg gøre en lille Bemærkning, særlig da dette Punkt blev fremdraget paa en saadan Maade, som om Krigsbestyrelsen ved at indstille ham til Forfremmelse til Premierløjtnant havde stillet sig paa hans Side og paa en Maade havde opmuntret ham eller fundet hans Optræden korrekt — ja, det blev just ikke udtalt, men det var dog noget saadant, der var Meningen. At dette ikke er Tilfældet, fremgaar allerede af, at jeg har udtalt, at jeg i et og alt slutter mig til Motiveringen af Dommen, men Forholdet er heller ikke saaledes, som det synes, at det er opfattet af det ærede Medlem, at den daværende Sekondløjtnant Rørdam pure er bleven indstillet til Forfremmelse til Premierløjtnant. Forholdet er netop det, at han blev forbigaaet, da hans Tur kom. Hvis det havde været en af de Sekondløjtnanter, der som saa mange ere tjenstgørende ved Hæren, da vilde han være bleven tiltalt og straffet, og naar han havde udsonet sin Straf, vilde den Historie have været ude af Verden. Men for den omtalte Løjtnants Vedkommende var Forholdet det, at han var en af dem, der have gennemgaaet Officersskolens næstældste Klasse, og for disses Vedkommende er Forholdet jo det, at naar de vedkommende, efter at have bestaaet deres Eksamen, have forrettet $\frac{1}{2}$ Aars tilfredsstillende Tjeneste som Sekondløjtnanter, ville de være at